

ת"פ 22340/07/15 - מדינת ישראל נגד מאהר אלח'טיב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 22340-07-15 מדינת ישראל נ' אלח'טיב(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט אביטל חן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מאהר אלח'טיב (עציר)

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע בביצוע עבירה של כניסה ושהייה שלא כדין בישראל, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

התביעה מבקשת להטיל על הנאשם 4.5 חודשי מאסר, וזאת נוכח חומרת העבירה, קיומו של עבר פלילי, הכולל 3 עבירות מאותו סוג ועונש מאסר מותנה שלא הרתיעו מביצוע העבירות.

מנגד, מבקש הסנגור להסתפק בימי מעצרו של הנאשם, זאת נוכח הרקע לביצוע העבירה שהינו רצונו של הנאשם להתפלל במסגד אל אקצא בתקופת הרמדאן, והעובדה שהנאשם בעל היתר כניסה למרחב קו התפר.

עוד מבקש הסנגור להורות על הארכת המאסר המותנה, העומד לחובת הנאשם נוכח העובדה שהנאשם התארס ועתיד להינשא בקרוב ונסיבות ביצוע העבירה המלמדות כי אין מדובר בעבריין או באדם מסוכן, אלא במי שביקש להתפלל בחגו.

מתחם העונש ההולם

בהתאם להוראת סעיף 40 ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנוהגת.

הערך החברתי המוגן במקרה דנן, הינו זכותה של המדינה להגן על ריבונותה ובכלל זאת בטחונה ובטחון תושביה. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי אין מדובר בפגיעה משמעותית שכן לא נלוו לעבירה עבירות נוספות ולא נגרם נזק.

בחינת הענישה הנוהגת מעלה כי בגין עבירה של כניסה לישראל שלא כדין, בנסיבות דומות למקרה שבפני נגזר עונש שנע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר.

בפסקי דין, בהם הורשעו נאשמים בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, בנסיבות דומות למקרה דנן נקבעו מתחמים ונגזרו העונשים הבאים:

א. ברע"פ 3683/13 חושיה נ' מדינת

ישראל (4.8.13), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר נדון ל-30 ימי מאסר בפועל בגין ביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק.

ב. ברע"פ 4088/13 הדרי נ' מדינת

ישראל (11.6.13), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו מ-3 ימי מאסר בפועל ל-30 יום.

ג. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד)

37240-07-11 מדינת ישראל נ' אקרע (21.7.13), החמיר בית-המשפט המחוזי בעונשו של נאשם שהורשע בעבירה של שהייה בלתי חוקית, לעונש של 3 חודשי מאסר בפועל.

ד. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד)

46768-04-13 מדינת ישראל נ' אלהרוש (28.4.13) החמיר בית-המשפט המחוזי בעונשו של נאשם שהורשע בשלוש עבירות של כניסה ושהייה בישראל שלא כדין, לעונש של חודשיים מאסר בפועל.

ה. בעפ"ג (מח' ים) 44287-02-13 מדינת

ישראל נ' אללטיף (24.2.13) קבע בית-המשפט המחוזי בירושלים את **מתחם העונש ההולם כעומד בין עשרה ימי מאסר לבין שישה חודשים**, ודחה ערעור על גזר דין אשר קבע עונש בגדרי מתחם זה, של 14 ימי מאסר בפועל.

ו. בת"פ (ת"א) 57968-01-13 מדינת

ישראל נ' עויס (19.2.13), קבע בית-המשפט כי מתחם העונש ההולם בעבירה של שהייה בלתי חוקית הינו החל ממאסר מותנה וכלה ב-5 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 50 ימי מאסר בפועל.

ז. בת"פ (רמ') 32722-06-13 מדינת ישראל

נ' זמאערה (10.7.13), הורשעו הנאשמים בביצוע עבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל יחד עם ביצוע עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית-המשפט גזר על הנאשמים עונש מאסר בפועל למשך 26 ימים.

ח. בת"פ (ת"א) 34819-11-12 מדינת ישראל

נ' אלעמלה (27.11.12), קבע בית המשפט כי כאשר מדובר בכניסה אחת לישראל שלא כדין, המתחמים נועדו למספר ימי מאסר לבין 5 חודשי מאסר בפועל. כאשר מדובר בכניסה לישראל, שאלה נלוו עבירות נוספות שנועדו להקל על העבירה העיקרית - המתחם ייקבע בהתאם לחומרתה של העבירה הנלווית. הנאשם הורשע בביצוע עבירות

של שהייה בישראל שלא כדין ובשימוש במסמך מזויף, ונדון ל-21 ימי מאסר בפועל.

ט. בת"פ (פ"ת) 53825-09-12 **מדינת ישראל נ' עיסא** (6.12.12), הורשע הנאשם בביצוע שתי עבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל. בית המשפט הסתפק בימי מעצרו של הנאשם (14 ימים).

י. בת"פ (ת"א) 51943-06-13 **מדינת ישראל נ' אבן עלי** (25.6.13), הורשעו הנאשמים בשתי עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, ונדונו ל-10 ימי מאסר בפועל.

יא. בת"פ (נת') 9489-07-13 **מדינת ישראל נ' עטאר** (9.7.13), הורשע הנאשם בביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק. בית המשפט הסתפק בימי מעצרו של הנאשם (7 ימים).

יב. בת"פ (כ"ס) 20286-05-12 **מדינת ישראל נ' קרעאן** (24.6.13), הורשע הנאשם בביצוע שלוש עבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל. בית המשפט הסתפק בימי מעצרו של הנאשם (יומיים).

יג. בת"פ (כ"ס) 4883-07-13 **מדינת ישראל נ' שחתית** (14.7.13) קבע בית-המשפט מתחם עונש הולם לעבירה של שב"ח שהרף הנמוך שלו הינו מאסר מותנה וגזר על הנאשמים עונש מאסר מותנה. המאשימה לא ערערה על גזר דין זה.

יד. בת"פ (כ"ס) 48954-02-11 **מדינת ישראל נ' ברברי** (1.7.13), לאור נסיבות חריגות בעניינו של הנאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל, העסקת תושב זר והתחזות כאדם אחר, גזר בית-המשפט על הנאשם עונש מותנה, כאשר קבע כי המסר העונשי המתאים יועבר באמצעות השתת קנס מכביד.

טו. בת"פ (י-ם) 1221-10 **מדינת ישראל נ' פקיה** (2.6.13), הורשעו הנאשמים 1 ו-2 בביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כדין. המאסר המותנה שעמד נגד הנאשם 1 הוארך ועל הנאשם 2 נגזר מאסר על תנאי.

הלכה כי יש לקבוע את מתחם הענישה בהתאם לנסיבותיו האינדיווידואליות של כל מקרה ומקרה. לעניין זה אפנה לדבריו של כב' השופט רובינשטיין ברע"פ 3173/09 **פראג'ין נגד מדינת ישראל** לעניין רמת הענישה הראויה בעבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל:

"דומה כי חופות על הכרעתנו מחד גיסא, גישה מרתיעה המצדיקה עמדה מחמירה, ומאידך גיסא, התיחסות מידתית לעבירת השהייה על פי נסיבות האדם העומד לדין. הדברים נאמרים, כמובן, בקווים רחבים, ושיקול

הדעת נתון לבית המשפט הדין. בלא נטענת מסמרות נאמר, כי בהנחה שהמדובר בשהיה שניה בישראל שלא כדין (ועל הראשונה כנמסר אין ממהרים להעמיד ככלל לדין), העונש הראוי הוא עונש מאסר בפועל, למעט במקרים שנסיונותיהם האישיות חריגות, כגון חולי אקוטי במשפחת הנאשם. אין בכך כדי למנוע מן התביעה להעמיד לדין גם על שהיה ראשונה שלא כדין, אך במקרים כאלה, אם אין נלוות אליהם עבירות אחרות, ואין הקשר בטחוני, ככל שהמדובר בשהיה קצרה מאוד בישראל, ניתן להסתפק במאסר על תנאי, תוך החתמת הנאשם על התחייבות כספית שלא לחזור על המעשה, ותוך שילוחו לשטחי הרשות ללא שיהוי. כאמור, בשהיה שניה שלא כדין העונש הראוי הוא מאסר בפועל, לשם הרתעה, ואורכו צריך להיגזר מנסיבות המקרה והנאשם, כך שיחוש שהדבר אינו כדאי ועם זאת, יובאו בחשבון נסיבות המצוקה. ברי כי עבירות נלוות יארכו את תקופת המאסר בהתאם לחומרתן, ולמשל במקרה של זיוף או התחזות אין כל מניעה מתחילה מהטלת מאסר בפועל, מאחורי סורג וברית, של חודשים ממושכים, וכן מאסר על תנאי וקנס. לגבי עבירות חוזרות ונשנות, ובודאי לגבי מי שמאסר על תנאי תלוי כנגדו, ניתן כמובן להחמיר יותר ולהפעיל את המאסר על תנאי בצורה מתאימה. פשיטא כי איננו עוסקים כאן בעבירות בטחוניות, שהענישה לגביהן היא בסדרי גודל אחרים. כללם של דברים לגבי שוהים בלתי חוקיים: יפה לענייננו גישה הדרגתית, תוך מתן סיכוי ל"הפקת לקחים", מן הקל אל הכבד ואל הכבד ממנו, לפי הנסיבות."

במקרה שבפני בו הנאשם לא ניצל את ההזדמנויות שנתנו לו ל"הפקת לקחים" ועל אף שכבר ריצה עונשי מאסר בגין עבירה של שהייה שלא כדין וחרף קיומו של עונש מותנה חזר וביצע עבירה נוספת, יש להטיל עליו עונש מאסר לריצוי בפועל.

פסיקת בתי המשפט המחוזיים בעבירה חוזרת מתווה ענישה במתחם שנע בין חודש ל-6 חודשי מאסר (ראה: עפ"ג (מח-ירושלים) 21971-01-13; עפ"ג (מח-מרכז) 57019-07-12).

בהתחשב בנסיבות המקרה שבפני, בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנוהגת, אני סבור כי מתחם הענישה ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם הינו בין חודש ל-6 חודשי מאסר.

גזירת העונש המתאים

בגזירת העונש המתאים לנאשם, וכקבוע בסעיף 40 יא' לחוק, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, עליהן ניתן ללמוד מטיעוני הצדדים.

הנאשם בן כ-23 שנה, רווק, שוהה במעצר מיום 11.7.15, הוא יום ביצוע העבירה.

הנאשם נטל אחריות, הודה בביצוע העבירה ובכך חסך זמן שיפוטי יקר.

נתתי דעתי לכך שהעבירות נעברו על רקע רצונו של הנאשם להתפלל ברמדאן ואין מדובר בכניסה לישראל מתוך כוונה לבצע עבירות פליליות, ולעבירה זו לא נלוו עבירות נוספות.

אין להתעלם מעברו הפלילי של הנאשם, הכולל הרשעה ב-3 עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, האחרונה משנת 2013, וקיומו של מאסר מותנה בר הפעלה, ויצוין לזכותו של הנאשם, כי גם במקרים קודמים לא עבר עבירות נוספות.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה בה הורשע הנאשם, מחייבת הטלת עונש ממשי ומרתיע בדמות מאסר בפועל. הדברים נכונים ומתחזקים במקרה שבפני, נוכח קיומן של הרשעות קודמות בעבירה זרה, וקיום של עונש מאסר מותנה.

לעניין הבקשה להורות על הארכת המאסר המותנה, קובעת הפסיקה:

"על-פי מצוות החוק, הארכת תקופת תנאי אפשרית "מטעמים שיירשמו... אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי" (סעיף 56(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977; וכן"פ 4517/04 מסראווה נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(6) 119, 127 (2005); שיקול הדעת הניתן לבית המשפט בהארכת עונש מאסר מותנה מתמקד במצבים שבהם מוצדק לתת לנאשם הזדמנות נוספת לחזור לדרך הישר, כאשר הוא מראה סימנים המניחים יסוד לציפייה כי כך יהיה..."

לאחר שלקחתי בחשבון כי הנאשם נכנס כאמור להתפלל בלבד בזמן חג מוסלמי, וכן את העובדה לפיה הנאשם מורשה כניסה מוגבל, ושוהה במעצר מאז יום 11.7.15, כלומר חודשיים ותשעה ימים, ונתתי דעתי גם על חג 'אל אידחה' העתיד לחול בימים הקרובים, וכן את העובדה לפיה עתיד הנאשם להתאסר בזמן הקרוב, ראיתי להסתפק בימי מעצרו של הנאשם ולהורות על הארכת עונש המאסר המותנה מתוך תקווה כי הנאשם הפנים במהלך תקופת מעצרו את חומרת העבירה והתוצאות אשר ילוו אליה אם ייכנס בעתיד לשטח מדינת ישראל.

בנסיבות העניין דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. מורה על הארכת עונש המאסר המותנה בן ארבעה חודשים אשר הושת על הנאשם בבית משפט השלום בחדרה במסגרת ת"פ 6349-04-13 מיום 8.4.13 וזאת בשנתיים נוספות מהיום.
 2. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 4,000 ₪ לפיה ימנע מביצוע עבירות על חוק הכניסה לישראל משך תקופה בת 36 חודשים מהיום.
- היה ולא יחתום היום, ייאסר למשך 60 יום.

ניתן היום, ז' תשרי תשע"ו, 20 ספטמבר 2015, בנוכחות הצדדים.